

עפ"ג 33180/11/14 - גמאל סלאימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 33180-11-14 סלאימה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 0-2700-00187-2010

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: גמאל סלאימה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

בגין שני אירועים של פריצה לכלי רכב וגניבה ממנו הטיל בית משפט קמא (כב' השופטת י' פרדלסקי) 6 חודשי מאסר על המערער שירוצו בדרך של עבודות שירות ועל כך הערער בפניו.

שני המעשים התרחשו, האחד בשנת 2009 והשני בשנת 2010. בשני המקרים המערער ביחד עם שותף פרצו לכלי רכב, פעם אחת התבטאה הפריצה בפתיחת דלת הרכב ובפעם הנוספת בהחדרת מחצית גופו העליון דרך חלון הרכב, כאמור בשני המקרים נלקח רכוש מתוך כלי הרכב שמדובר בהם כמפורט בכתבי האישום.

המערער הודה בבית משפט קמא ולאחר מכן הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן. בפועל היו בפני בית המשפט שני תסקירים, האחד שניתן בשנת 2012 והשני שניתן בשנת 2014. משני התסקירים עולה כי המערער מביע חרטה על מעשיו, לטענתו פעל מתוך דחף ילדותי ופיתוי ולא מעבר לכך. שירות המבחן התרשם כי מדובר ב"בחור צעיר בעל נטייה לפעולה אימפולסיבית, ללא הפעלת שיקול דעת מספיק ודפוס זה משקף סיכוי להישנות העבירה". עדיין המליץ שירות המבחן על כיוון שיקומי שייקח בחשבון את המוטיבציה של המערער לתפקוד תקין, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, התמורות בחייו של המערער ובשל כל אלה ההמלצה היא לצו מבחן וכן צו שירות לתועלת הציבור.

הסנגור מלין בעיקר על כך שבית המשפט לא אימץ את המלצות שירות המבחן מבלי לנמק ולפרט מדוע הוא רואה לנכון שלא לאמץ אותן. התסקיר הוא מפורט והוא חיובי במיוחד ומשקלל בתוכו את כל הנסיבות הרלוונטיות.

באשר לאירועים עצמם הסנגור טוען, כי מדובר אומנם בפריצות לרכב אולם בפריצות מינוריות. אין מדובר באלימות שהופעלה כלפי הרכוש, קרי כלפי הרכב. המערער הכניס את גופו לתוך חלון הרכב או פתח דלת שהיתה ניתנת לפתיחה ולא מעבר לכך. אין מדובר בתכנון. אין מדובר בכלי פריצה שאותם החזיק המערער. ומכל הסיבות הללו גם יחד מדובר כאמור בפריצות בעלי נסיבות מקלות.

באשר לנסיבותיו האישיות של המערער, כאמור, הדגש הוא על האמור בתסקיר המבחן. הסנגור מדגיש כי המערער נשא אישה. הוא עובד כרגע במקום עבודה מסודר. אם יאלץ לרצות מאסר ולו גם בדרך של עבודות שירות, הוא ללא ספק יפסיד את מקום עבודתו ויקשה עליו מאוחר יותר למצוא מקום עבודה חליפי.

שקלנו את טיעוניו של הסנגור ודעתנו היא כי יש מקום להתערב בענישה במידת מה, אולם לא במידה שלה עותר הסנגור.

באשר לעבירות - נסיבות ביצוע העבירות מפורטות בכתב האישום. מקובל עלינו כי לא הופעלה במקרה זה אלימות כלפי שני כלי הרכב שמדובר בהם ויש מקום להתחשב בנתון זה. יחד עם זאת, מדובר בביצוע בצוותא של שני נאשמים. היתה גם חלוקת עבודה בין שני השותפים לביצוע ההתפרצות כאשר האחד מתצפת והשני מבצע את העבירה, לפיכך לצד טיעונו של הסנגור כי לא נתפסו כלי פריצה וכי מדובר בפעולה ספונטנית, יש להציב את הביצוע בצוותא כנתון מחמיר.

בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ל- 12 חודשי מאסר ונראה לנו כי המתחם נכון במקרה זה. אם בכל זאת בדעתנו להתערב במידת מה, הרי זה משום שאנו נותנים משקל נוסף לנסיבות אישיות, דהיינו לשאלת מיקומו של המערער בתוך המתחם. בענין זה אנו שמים את הדגש על גילו של המערער בשעת ביצוע העבירות ובמיוחד בכך שמדובר בעבירות משנת 2009, 2010. אנו ערים לכך שהמערער לא התייצב למספר דיונים שעל כן התפרש הדיון על פני תקופה ארוכה יחסית. יחד עם זאת, את הדגש כאמור אנו שמים על כך שמאז לא נפתחו תיקים חדשים, שעל כן ניתן לקוות לפחות כי אכן המערער אימץ לעצמו פסי התנהגות שונים והניח את הפריצות מאחורי גבו. עוד אנו נותנים משקל לאמור בשני תסקירי שירות המבחן שמבציעים על כך שהמערער אכן עלה על פסים נורמטיביים.

לפיכך, אנו קובעים כדלקמן:

אנו מעמידים את תקופת המאסר אותה יהא על המערער לרצות בדרך של עבודות שירות על 3 חודשים במקום 6 חודשים.

יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 13.5.15. את העבודה יבצע המערער בגבעת התחמושת בשדרות אשכול 5 ירושלים, למשך 3 חודשים.

בתאריך הנ"ל יתייצב המערער במקום שנערך הראיון ומשם ילקח.

המערער הוזהר כדין.

ניתן והודע היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד